

Joan Teixidor - Joan Vinyoli

30 juny - 38

Estimant Joan: a la recerca d'aquella companyia per la qual pledegen les cartes, i que com d'un deix i parlava l'altre dia, inicio una no m'atrevies a dir correspondència provocada per les circumstàncies, perquè pot ser que tot plegat i aturats en el seu mateix començament. Ara escriu: tardé, demà, esma per fer-ho? Tantival. De moment ho faig i començaré parlant-te d'una cosa que fins ~~tot~~ pot tenir el caire de l'homenatge cordial. M'adms que tot el que et pugui dir ja l'ho hauré dit parlant. Però temer de repetir-se seria una excusa miserable: val més repetir-se; que en aquest simple acte de repetició ja hi ha alguna cosa. Almenys val dir que t'abellix la cosa que repeteixes.

quin sentiment m'ha dret a rellegir el teu llibre "Primer de llibre"? Mequina i et diré que en el seu impuls inicial hi havia més que un simple arietat. No anava a cercar precisament poesia - tot i que a desgrat del que pogués cercar-hi, com tan sovint passa, em trobés amb allò que expressament no cercava. Una de les coses que ~~era~~ d'importància més la coexistència de l'obra d'un amic, no és ~~el~~ l'ofuscament produït per amor o per enveja, ans més aviat un més simple sentiment de curiositat que malda no per omplir-se - com endevé amb la poesia del allunyat immortal - si no per esmentar, ~~o~~ constatar, tal tret, tal caràcter; qualsebé divia tal anècdota. Sovint no podem sortir-nos d'aquesta sèrie de fet concomitants a la presència i a la relació; estranys a la poesia encara que pugim - i tant! - ajudar-nos a comprendre-la, quan abandonats, o troçats, ens llancem de delió. A mi, almenys, així em passa.

Així. Dues, quan et llegixo a tu indefectiblement penso en tu. I hauria de fer un esforç massa enorme - que no crec que me'l demanis - per alliberar-me de tu i veure només les teves coses, abandonades a la seva sort, aquell qui diu, sense ja ésser teves.

Ara retiraràs al país, potser, dient que no val la pena de parlar dels teus versos perquè et semblen voss fets, superats etc etc. Això ja és una altra. Però para que pel teu pecat de publicar. ho ja no tens guaire dret a evitar comentaris. A mi, no es tracta de la teva opinió si no